

US Lacey Act

กฎหมายเลซีย์เป็นกฎหมายควบคุมการค้าสัตว์น้ำและของป่าของสหรัฐอเมริกาที่มีอายุเก่าแก่กว่า 100 ปี แต่เพิ่งผ่านการแก้ไขเพื่อขยายขอบเขตจากเดิมที่ครอบคลุมเฉพาะปลา สัตว์ป่า และพืชที่อยู่ในบัญชีรายชื่อในอนุสัญญาไซเตส หรือถูกจัดให้เป็นพืชที่อยู่ในภาวะอันตราย (Endangered) ของสหรัฐ ให้ครอบคลุม พืชและไม้ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทุกชนิดที่มีส่วนใดส่วนหนึ่งทำจากพืช/ไม้ ไม่ว่าจะมาจากสายพันธุ์ใด ถูกจัดอยู่ในพิกัดสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์หรือไม้ก็ตาม (เช่นกระดาษ หนังสือ กระดาษเย็บ ตะเกียบ โคมไฟ ฯลฯ) แต่ไม่รวมพืชที่ใช้เพื่อการบริโภคเป็นอาหาร

กฎหมายเลซีย์ฉบับปรับปรุงใหม่ ที่เริ่มมีผลบังคับใช้ไปแล้วตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม 2551 (2008) มีข้อกำหนดใหญ่ 3 เรื่องได้แก่

1. ห้ามค้าขาย พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ทุกชนิด ที่ได้มาอย่างผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็กฎหมายของสหรัฐหรือกฎหมายของประเทศอื่น โดยคำว่า “ผิดกฎหมาย” (illegally sourced) ภายใต้อกฎหมายเลซีย์ครอบคลุมการกระทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับไม้ ที่ถือเป็นเรื่องผิดกฎหมายของประเทศต้นกำเนิดไม้ ตั้งแต่การลักลอบตัดไม้จากป่าโดยไม่มีใบอนุญาต ตัดไม้เกินสัมปทานที่ได้รับ ไม้ที่ถูกขโมย ไม้ที่รัฐบาลห้ามส่งออก ไม้ที่มาจากอุทยานแห่งชาติหรือป่าสงวน รวมถึงไม้ได้เสียภาษีไม่อย่างครบถ้วน ปลอมแปลงเอกสาร ฯลฯ โดยการ “ผิดกฎหมาย” ขึ้นกับกฎหมายที่มีอยู่ของประเทศแหล่งกำเนิดไม้ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นการกระทำที่ถูกจับและ/หรือถูกตัดสินลงโทษตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

2. กำหนดให้ผู้นำเข้าต้องสำแดง ประเทศต้นกำเนิดของไม้ (Origin of harvest) และชื่อทางวิทยาศาสตร์ของพืชทุกชนิดที่มีอยู่ในสินค้าในทุก shipment โดยสหรัฐเริ่มเปิดรับเอกสารสำแดงข้อมูลตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 เป็นต้นไปและได้กำหนดการเริ่มบังคับใช้กฎหมายด้านการสำแดงข้อมูลเป็น 4 ระยะ

ระยะที่ 1: เป็นช่วงของการเตรียมการ

ระยะที่ 2: 1 เมษายน 2552 สำหรับสินค้ารหัสศุลกากร (HS Code) 4401, 4403, 4404, 4406, 4407, 4408, 4409, 4418 และ 4418

ระยะที่ 3: เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 สำหรับสินค้ารหัส 4402, 4412, 4414, 4419, และ 4420

ระยะสุดท้าย: เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2553 สำหรับสินค้ารหัส 4421, 6602, 8201, 9201, 9202, 9302, 93051020, 940169, 950402 และ 9703

โดยสำนักผู้ตรวจโรคพืชและสัตว์ (The Animal and Plant Health Inspection Service: APHIS) ภายใต้อกระทรวงเกษตร (United State Department of Agriculture: USDA) ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่รับเอกสารสำแดงจากผู้นำเข้า ได้ออกแบบฟอร์มการสำแดง “ฟอร์ม PPQ 505”[2] ให้ผู้นำเข้ากรอกข้อมูล พร้อมคำแนะนำและตัวอย่าง โดยผู้นำเข้าต้องมีเอกสารนี้พร้อมสำแดงต่อเจ้าหน้าที่ที่ด่านศุลกากร (Customs and Border Protection: CBP) ณ จุดนำเข้า จากนั้นผู้นำเข้าต้องส่งเอกสารสำแดงไปยัง USDA โดยทางไปรษณีย์ ระบบของสหรัฐเปิดให้ผู้นำเข้าสามารถสำแดงทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบศุลกากรได้ ซึ่งในกรณีนี้ผู้นำเข้าไม่จำเป็นต้องส่งเอกสารไปยัง USDA

3. กำหนดบทลงโทษผู้ละเมิดกฎหมาย ซึ่งรวมถึงการยึดสินค้า เครื่องมือและพาหนะขนส่ง การปรับ และการจำคุก ซึ่งบทลงโทษจะแปรผันตามระดับการมีส่วนร่วมรู้เห็นการกระทำที่ผิดของกฎหมาย ของผู้ขายสินค้า และมูลค่าของสินค้า โดยกฎหมายมีบทลงโทษสูงสุด กับผู้ที่ตั้งใจนำสินค้าผิดกฎหมายออกมาขาย (ยึดสินค้า และปรับไม่เกิน \$500,000 และอาจถูกจำคุกไม่เกิน 5 ปี) และผู้ที่ไม่ระวัง/ไม่ให้ความใส่ใจ (Due Care) กับสินค้าที่ตนนำออกมาขาย (ยึดสินค้าและปรับไม่เกิน \$200,000 และอาจถูกจำคุกไม่เกิน 1 ปี) ส่วนผู้แสดงให้เห็นว่าได้ให้ความใส่ใจในการคัดเลือกสินค้าที่นำมาขาย แต่ก็ยังมีสินค้าที่ผิดกฎหมายเล็ดลอดปะปนออกมา จะได้รับโทษเพียงยึดสินค้า

ไม้ผิดกฎหมายตามความหมายของกฎหมายเลซี่

1. ไม้ที่ถูกขโมย/ลักลอบนำออกนอกประเทศ
2. ไม้ที่นำออกมาจากพื้นที่อนุรักษ์
3. ไม้จากพื้นที่จำกัดโดยกฎหมายในประเทศนั้น
4. ไม้ที่ไม่ได้รับอนุญาต
5. ไม้ที่ไม่เสียภาษี/ค่าสัมปทานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
6. ไม้ที่มีกฎหมายห้ามนำออกนอกประเทศ

ในด้านข้อกำหนดด้านการสำแดงข้อมูลก็เช่นเดียวกัน ผู้ที่จงใจสำแดงข้อมูลเท็จก็จะมีบทลงโทษทั้งจำ ทั้งปรับเท่ากับการค้าสินค้าผิดกฎหมาย ส่วนผู้ที่สำแดงข้อมูลผิดโดยไม่ได้ตั้งใจ ไม่ว่าจะกระทำด้วยความระมัดระวัง (Due care) แล้วหรือไม่ก็ตามจะมีบทลงโทษเท่ากัน (ปรับ \$250 และยึดสินค้า)

กระทรวงเกษตรของสหรัฐ ได้ออกมายืนยันอย่างหนักแน่น ว่ากฎหมายเลซี่เป็นกฎหมายที่ยึดหลักฐาน (Fact-based) เป็นหลัก กฎหมายเลซี่ไม่ใช่กฎหมายยึดเอกสาร (Document-based) ดังนั้นหากตัวสินค้าที่นำเข้า มีส่วนของไม้ที่ได้มาอย่างผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะผู้นำเข้ามีเอกสารยืนยันเป็นอย่างอื่นหรือไม่ กฎหมายเลซี่จะถือว่า มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น โดยภาระในการพิสูจน์ (Burden of proof) เป็นของรัฐบาลสหรัฐ

รายละเอียดสามารถดูได้จาก โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนภายใต้กฎเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมโลก

http://www2.oie.go.th/GWoods/index.php?option=com_k2&view=item&id=117&Itemid=85